avgudar? Isebel var kung Ahabs dominanta och blodtörstiga hustru som dödade Guds profeter (1 Kung. 21:25-26; 18:4). Hon är i Bibeln en symbol på en avfallen kyrka som använder staten för att förfölja Guds folk (se Upp. 17:1-6). Finns det trogna kristna under denna hemska tid? (Upp. 2:24-26; 18:4)

   a. Ja, reformationens hjältar t.ex.
   b. Nej, alla är fallna

14. Vad sägs om den femte församlingen – Sardes? (Upp. 3:1)
   a. De är en död församling och är känd som det
   b. De har ett namn om sig att de lever men är döda
   c. De är en levande aktiv församling
15. Reformationens iver hade under 1600 och 1700-talet svalnat och stagnerat. Man var mycket upptagen med att ha en ren lära, men man tappade bort relationen med Kristus. Man förföljde s.k. ”kättare” precis som romerska kyrkan gjort. Sardes, ett nästan ointagligt fort på en kulle, är en passande symbol på församlingen mellan 1565-1755 (Upp. 3:1-6). De levde på sitt namn, sitt rykte, men var andligt sett döda. Vissa svarade dock på Jesus kall till väckelse (Upp. 3:2). Pietismen var en motreaktion till ortodoxin inom lutherdomen. Puritanerna reagerade mot den torra formalismen inom anglikanska kyrkan.
16. Läs Upp. 3:7-13. Slutet av 1700-t och början av 1800-t såg stora väckelserörelser över hela världen. Först metodismen med Wesley-bröderna och Whitfield, sedan väckelser med Dwight Moody, Charles Finney, Campbell m.fl. samt adventväckelsen med Joseph Wolff och William Miller i spetsen. Filadelfia betyder ”broderkärlek” och församlingen är en passande bild på kristenheten vid denna tid.
17. Den sista församlingen beskriver församlingen innan Jesus kommer tillbaka. Den är en ljummen, likgiltig församling. Vad får de för uppmaning? (Upp. 3:14-22)
   a. Öppna dörren för Kristus och omvända sig
   b. Vara uthålliga och entusiastiska
   c. Göra fler goda gärningar

# Uppenbarelseboken 2-3

## *De sju församlingarna*

Ringa in dina svar utifrån bibeltexterna inom parentes.

1. Vem dikterade breven till de sju församlingarna? (Upp. 1:11-13)
   a. Ängeln Gabriel
   b. Aposteln Johannes
   c. Jesus Kristus
2. Vad representerar talet sju i Bibeln? (1 Mos. 2:1-2; Ps. 12:7; 79:12)
   a. Rikedom
   b. Fullständighet
   c. Ondska
3. Är Jesus budskap till de sju församlingarna endast riktade till de geografiska församlingarna i Mindre Asien? (Upp. 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22)
   a. Ja, endast till dem
   b. Nej, också till hela kristenheten
   c. De har ingen relevans för de lokala församlingarna
4. Varför just dessa sju församlingar? Vissa menar att Jesus valde dem med profetisk insikt, eftersom deras karaktärsdrag är representativa för sju successiva epoker i kyrkohistorien från Johannes tid fram till ändens tid. Sett från det perspektivet blir församlingarna extra intressanta att studera. Vi kan alltså se en trefaldig målgrupp för budskapen till de sju församlingarna:
   a. Historisk – de lokala församlingarna i Mindre Asien
   b. Andlig – för hela kristenheten i alla tider
   c. Profetisk – varje församling utgör en epok i kyrkohistorien
5. På nytestamentlig tid var Efesus en ledande handelsstad i Mindre Asien och kristendomens ”högborg”. Församlingen grundades troligtvis av Paulus, Priskilla och Akvila (Apg. 18:19-21). Paulus skrev även ett brev till dem som återfinns i Nya Testamentet. Det var

utifrån Efesus som ”alla som bodde i Asien, judar och greker, fick höra Herrens ord” (Apg. 19:10). Detta gick så långt att det hotade den rådande stadsreligionen som fokuserade på tillbedjan av Artemis i det världsberömda Atemistemplet (Apg. 19:26-40).

6. Vilken tillrättavisning får Efesus? (Upp. 2:1-6)
    a. De är inte tillräckligt uthålliga
    b. De tillåter falska läror att florera
    c. De har förlorat sin första kärlek
7. Församlingen i Efesus är också en passande bild på den tidiga kristna kyrkan (31-100 e.Kr.). Från den Helige Andes utgjutelse på pingstdagen började församlingen en aktiv, ivrig mission när människor omvändes i tusentals. Hur långt nådde evangeliet under apostlarnas tid? (Kol. 1:23, Rom. 10:18, Apg. 17:6)
    a. Till Jerusalem och Samaria
    b. Till hela det romerska riket
    c. Till hela världen
8. Vems lära fördömer Jesus? (Upp. 2:6, 15)
    a. Gergasiternas lära
    b. Gamla testamentets lära
    c. Nikolaiternas lära
9. Nästa församling är Smyrna (Upp 2:8-11). Smyrna var känd i kyrkohistorien för en av de äldsta martyrberättelserna (Polykarpos). Jesus representerar sig själv som den uppståndne för att styrka församlingen till att kunna utstå förföljelse intill döden. Jesus tröstar församlingen med uppståndelsen, precis som Paulus gjorde till Thessaloniki (1 Thess. 4:13-18). Judendomen var en skyddad religion i romarriket. De kristna var en judisk sekt. Genom att judarna hävdade inför romarna att de kristna inte var sanna judar så utsattes de kristna för förföljelse från Rom. Vem är dock de sanna judarna? (Rom. 2:28-29; 9:6-9; 1 Pet. 2:9-10, Gal. 3:29)
    a. De som har en judisk mor
    b. De som har judiskt DNA
    c. De som tror på Jesus som Messias
10. Om vi applicerar Smyrnas budskap i kyrkohistorien så passar det perfekt in på den grymma förföljelsens tid från ca 100-313 e.Kr. Foxs *Book of Martyrs* beskriver inte mindre än 8 förföljelser under denna tidsperiod. Grymmast var den 10 år långa förföljelsen under Diocletianus från år 303-313 e.Kr. då kejsar Konstantin satte stopp för den och gjorde kristendomen till statsreligion. Dessa tio år av förföljelse var förutsagda i Upp. 2:10, eftersom en dag i profetiorna betyder ett år i verkligheten (Hes. 4:6; 4 Mos 14:34). Många kristna valde dock att avsäga sig sin tro när de hotades med dödsstraff. Trots förföljelsen krossades inte kristendomen. Som Tertullianus uttryckte det på 200-talet: ”Martyrernas blod är kyrkans utsäde.” (*Apologin*, 50).
11. Vad skulle hända i den kristna församlingen efter apostlarnas tid? (Apg. 20:29-30; 2 Thess. 2:3-4; 1 Joh. 2:18)
    a. Det skulle ske ett avfall genom bl.a. falska läror
    b. Jesus skulle komma tillbaka och sedan vedermödans tid
    c. Majoriteten av världen skulle omvändas
12. Den tredje församlingen (Pergamon) sägs befinna sig ”där Satan har sin tron” (Upp. 2:13). Historiskt sett var Pergamon hedendomens huvudsäte i Mindre Asien – med bl.a. det ökända Zeus-altaret. Profetiskt passar församlingens tillstånd in på tillståndet i den kristna församlingen mellan 313 och 538 e.Kr. – en tid som blivit känd som kompromissen tid. I och med Konstantins omvändelse blev kyrkan en statskyrka. När Konstantin flyttade imperiets huvudstad till Konstantinopel tog biskopen i Rom över de statliga angelägenheterna i väst (Upp. 13:2) och nu blev avgudadyrkan och falska läror en del av den officiella kyrkan (Upp. 2:12-17).
13. Till den fjärde församlingen (Tyatira, Upp 2:18-29) kommer ett budskap till de som var trogna Gud under avfallets tid. De som inte tagit del i ”Satans djupheter” ger han en uppmuntran om att vara uthålliga och hålla fast vid vad de har. Vissa får dock en tillrättavisning eftersom de tillåter ”kvinnan Isebel” hållas. Vem är denna kvinna som får människor att bedriva otukt och tillbe